

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 06/2005**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 11.05.2006. године

НАСТАВЉЕНО 11.05.2006. ГОДИНЕ
Са почетком у 09,30 часова

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Богдан Станковић,**
- **Пуномоћници оштећених: адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **Опт. Медић Слободан и његов бранилац адв. Перковић Мирослав,**
- **Опт. Петрашевић Перо и његов бранилац адв. Левајац Зоран,**
- **Опт. Медић Александар и његов бранилац адв. Фајфрић Жељко,**
- **Опт. Вуков Александар са браниоцем адв. Левајац Зораном и**

Шта нам је са адвокатом?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Перковић ће га бранити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел то договорено, јел нема проблема?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јесте. Спречен је колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

- **Опт. Медић Бранислав, кога ће на данашњем главном претресу бранити адв. Перковић Мирослав.**

Оптужени Медић Бранислав изјављује да је са овим сагласан.

За данашњи главни претрес договорили смо се да саслушамо сведоке Богатић Бранитислава и Вујадиновић Миливоја. Да ли су сведоци приступили. Молим вас позовите их.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Изволите? Богатић Братислав, Ви сте и Вујадиновић Миливоје, Ви сте? Ви ћете данас бити саслушани као сведоци. Само ћу ја замолити нека приступи Богатић Братислав, он ће бити први саслушан, а Ви ћете сачекати испред док завршимо.

Сведок БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ

Приступио је сведок Богатић Братислав. За време његовог саслушања сведок Вујадиновић Миливоје је удаљен из суднице.

Још једном добар дан. Ви сте позвани данас у својству сведока да дате свој исказ у вези догађаја за који ми судимо. Ви сте већ дали Ваш исказ у току истражног поступка. Сећате се тога, код истражног судије, такође знате да сте дали. Пре него што кренемо морам само од Вас да узмем неке основне Ваше податке.

Име оца?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Петар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Занимање? Само мало гласније да би Вас могли сви чути.

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Средња стручна спрема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта радите? Јел сте у пензији?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Имам приватну фирму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Запослен у приватној фирми. Година рођења?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: 1960.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1960? Где живите?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: У Кукујевцима, Цара Лазара 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кукујевци, Цара Лазара бр. 4, општина Шид, јел тако?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са овде присутним оптуженима нисте у сродству? Да ли сте у завади?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Пошто ћемо Вас саслушати у својству сведока, Ви сте као сведок дужни да говорите истину, јер је лажно сведочење кривично дело.

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужни сте да нам испричате све што знате у вези догађаја о коме ћемо данас да Вас питамо, сем оних ствари које би Вас или Вама блиске изложили тешкој срамоти, кривичном гоњењу или великој материјалној штети. Јел Вам то јасно?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Јасно ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте у обавези да положите заклетву, обзиром да видим да у истражном поступку нисте положили заклетву, а текст заклетве налази се испред Вас па ћу Вас замолити да прочитате?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми није познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Упозорен, поучен, положио заклетву.

Пошто кажете да се сећате кад сте дали исказ као сведок у истражном поступку, прво ми реците да ли остајете при том исказу?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Остаје при свом исказу у истражном поступку, с тим што додаје.

Пошто данас Вас саслушавамо пред већем, значи, други је потпуно начин него у истражном поступку, ја ћу Вас зато замолити да кренемо од почетка да нам све кажете што знате од момента када Ви долазите у ову јединицу, на који начин, кога упознајете, шта су Ваше обавезе биле, шта сте радили, до када остајете, па крените неким редом па ми ћемо Вас усмеравати са питањима. Изволите? Како уопште долазите?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па ја сад не знам тачно датуме, не могу се сећати. Углавном дешава се све 1995. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћу Вас замолити мало гласније, морамо сви да чујемо, па сад мало гласније говорите да би могли да пратимо сви.

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Дешава се негде у јун, јули 1995. године у Шиду. Ја сам једно два пута привођен присилно у разноразне јединице те Крајине. У јединицу ову сам дошао добровољно, нормално. Дошао сам из тог разлога да би на неки начин заштитио себе да ме не терају на ратишта која ми нису јасна ни позната. Значи, нормално сам дошао код команданта Боце, Слободана Медића и ту сам провео отприлике неких 30-ак дана и нормално са њима сам био на терену. Ја сам био у својству возача у тој јединици. Значи, возио сам камион. Све време смо били на Јахорини горе изузев што сам ја баш у том периоду био пуштен кући на 7 дана. Значи, сав тај део кад се то догађало, кад је то око Сребренице и та остала места, једноставно нисам био уопште горе, значи, био сам кући у то време. Сад не знам друго шта да вам причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ја ћу Вам овако да кренемо. Ви сте то у пар реченица цео догађај. Да ли се сећате када сте Ви приступили у јединицу? Кад је то било, у ком месецу?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не сећам се. Мислим да је био јуни, да ли јуни, јули, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, које године?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: 1995.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1995. године? Мислите негде јули, јел? Овде каже нешто почетак, крај јуна, почетак јула, да је могуће тако да је?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли сте Ви знали Медић Слободана или ко Вас је позвао? На који начин сте дошли до јединице, како сте сазнали за њу?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Живимо у истој општини Шид. Из приватног живота се знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте дошли тамо, рекли сте нешто сте претходно у истрази сте објашњавали како су Вас скинули просто са аутобуса и тај део, па мало нам то објасните?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па мене су присилно били на прелазу из Шида за Товарник, ту су ме били ухапсили, не знам ни ја која је то била полиција, полиција ове Крајине ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви кренули с тим аутобусом?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Нисам кренуо аутобусом, ја сам кренуо приватним возилом преко пошто су ми мајка и отац живели код Вуковара тамо у једном селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: И ту ме на прелазу полиција скинула, одузела ми ауто и убацила ме у аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био у аутобусу тада?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: У аутобусу су били цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обични путници или?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, било је људи који су се доселили из Хрватске на ову територију и присилно смо ишли, требало је ићи на ратиште. Мене је Боца тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су све мушкарци били?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Мушкарци, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било људи у том аутобусу?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па не знам сад око 20-ак можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су ти људи који су Вас ставили у аутобус, јел су били у униформи, јел су имали неке ознаке?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Цивили, све су били цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ти људи што вас из Вашег возила извели и ставили у аутобус, кажете присилно, ко је то?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па полиција. Ту је био као неки прелаз из Шида за Товарник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате чија полиција?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Полиција Републике Српске Крајине тадашње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су вам рекли том приликом? Јел су вам нешто рекли?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, нису рекли ништа, једноставно су ме искључили из саобраћај, одузели возило, привели у станицу полиције и ставили у аутобус. Ја сам имао право само на један позив и тај позив сам искористио да

позовем Медић Слободана. Њему сам се јавио пошто сам га познавао. Слободан је дошао и он ме је буквално спасио из аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то се десило? Како Вас је спасио?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па дошао је у станицу, он је познавао те људе тамо и једноставно ме извукао из аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта Вам је рекао и шта сте Ви њему рекли?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па нормално захвалио сам се, он ме је вратио породици мојој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте Ви отишли после тога кад сте изашли?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: После тога, други дан сам ја дошао сам код њега у јединицу пријавио сам се у јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, па причајте то кад сте дошли у јединицу шта Вам је рекао?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ја сам дошао из тог разлога у јединицу, пријавио се да би био на неки начин заштићени и слободан грађанин. Нормално, кад се појавио тај терен неки за Републику Српску, пошто сам ја возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад сте Ви дошли код Медића шта Вам је он рекао, шта ћете радити?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па возач, не могу друго бити...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах Вам је рекао? А где ћете возити, јел ту у Ђелетовце, или где? Јел Ви долазите у Ђелетовце, јел тако?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, па ишао сам са њима на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само до терена? Значи, тај први дан када долазите код њега и кад разговарате, кад Вам он каже да ћете бити возач, где се догађај одвија?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: У Ђелетовцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и он Вам то ту саопшти?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам каже, шта ћете возити, камион?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Камион велики. Велики камион сам возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам одмах одреди камион који?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах који?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па био је камион велики шлепер, цивилни камион је био, није било војно возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи велики?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па шлепер 20 тона, не знам како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се превозило тим камионом?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па опрема разноврсна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви превозили?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па свега је било, војна опрема, шта ја знам, резервно гориво, одјећа, обућа, хране нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви добијате неку униформу?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да, добио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добили сте униформу?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте добили оружје?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте уопште имали оружје?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали? И остајете тог дана одмах ту у касарни у Ђелетовцима?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па да. Ја сам тај дан дошао и тај дан смо ми ишли на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана баш кад сте Ви дошли одмах се кретало на терен?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и где то одете на терен?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па прелазимо преко из Републике Србије за Републику Српску и идемо преко Бијељине, Дрину, па све до Јахорине горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте у истрази рекли, па ћу Вас ја мало подсетити да Вам је он рекао први пут када сте се видели Слободан Медић «ја ћу те позвати за пар дана када буде потребно», па то нисте причали, зато испричајте, морате нам све испричати. Тако Вам је рекао, јел?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да, али ја сам се сам пријавио, није он мени сад наредио да сам ја морао код њега ићи. Разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви дођете после тих пар дана?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада одмах крећете на терен?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тад кад сте кренули шта сте Ви имали у камиону утоварено?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Сад сам рекао малопре. Значи, било је одјећа, обућа, гориво, мазиво, резервних делова разно разних. Разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел био неко са Вама у камиону?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да, био је још један возач са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још један возач? Сем Вашег камиона, ко је још кренуо на терен?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па била је то колона, не знам сад отприлике колико је било ту људи, возила, десетину, петнаест возила, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате колико је тада уопште било људи у Ђелетовцима, у касарни?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате оријентационо колико је било?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Немам стварно претпоставку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате колико је људи кренули на терен?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. И сада јел Ви знате где идете? Јел Вам он рекао где идете?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да, па рекао је да идемо на Републику Српску горе према Палама, на Пале да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви возите камион и идете?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па ја у колони возим возило, значи камион тај и долазимо на Јахорину. Пошто сам ја возио тај велики камион, ми смо и остали цело време били на Јахорини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то ми?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па ми возачи који смо возили такву врсту возила, велики.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је вас остало?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Остало нас је четири, пет отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то значи да је четири, пет таквих камиона кренуло из Ђелетоваца?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па не таквих, слични.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је кренуло?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па десетине, не знам тачно колико је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десет камиона из Ђелетоваца креће за Јахорину?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десет и самим тим толико и возача, јел?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сви ти камиони остају на Јахорини?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Неки остају на Јахорини, ти велики камиони остају на Јахорини, а мања возила иду са њиховом јединицом у, како се зваше, Трново, мислим ил тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трново? А колико камиона иде за Трново да ли знате, баш камиона Вас питам?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па иду војна возила су ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то подразумевате?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Војна возила, мала возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, цивилна возила или ципови, или шта под малим возилима подразумевате?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, баш мала возила, она зелена возила ТАМ камиони, не знам како се зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне стодесетке, стопедесетке, јел то? То иде за Трново?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: То је ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико вас остаје, да ли знате? Колико камиона остаје на Јахорини?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па пет, шест возила остаје, сад не могу да знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се сместили?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: То је било пар аутобуса, камиони и то, јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте се сместили на Јахорини?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: На Јахорини је био хотел «Шатор» неки стари, ми смо цело време били у њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то цело време, колико проводите времена?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па ја мислим негде двадесетину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20 дана сте на Јахорини у хотелу?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта радите за то време

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Досађујем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко долази до вас?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па повремено долазе ти момци из Трнова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко дође, да ли знате неког именом ко је долазио?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па долазио је и Слободан Медић и Аца Медић, па сви су ти момци долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сви молим Вас, набројте ми имена људи који долазе? Кога Ви виђате да долазе?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па значи, долази Слободан Медић, Аца Медић, Перо Петрашевић и још по неки, не знам сад тачно имена, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како они долазе, колико често?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па незнам, можда једном или евентуално два пута недељно. Дођу људи окупају се и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел узму нешто од тих ствари које ви имате у камионима?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па да, па зато и долазе да се пресвуку људи. Гориво сипају и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У осталим камионима који су са Вама на Јахорини, шта се налази?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па слична опрема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било хране?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па нормално храна, нисам споменуо храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми то не знамо, Ви нам причајте.

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Нисам споменуо храну, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, нисте.

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Значи, била је војна опрема, гардерова, одјећа, обућа, код мене у камиону је била резервна нафта, бензин за возила, то је било свакодневно код мене у камиону, храна, конзерве и то што су имали за неких да кажем, неки живот да проведемо, тих двадесетину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са чиме они долазе до Вас?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па ја мислим долазили су са ципом једним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су увек са тим ципом?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па ја мислим да јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико се задрже?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па шта ја знам дођу по подне људи, остану сат, два, три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И враћају се?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: И враћају се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што су кренули они на Трново, значи то тек кад сте дошли на Јахорину сви заједно, колико су се они задржали да ли знате, пре него што одлазе на Јахорину, јел се они задржавају или одмах настављају?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, сви су дошли ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е ви сви, па Ви остајете, а они јел остају неко време или одмах иду?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па можда ја мислим да су неки остали пар дана, неки су отишли одмах, не знам тачно сад стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па дана мислим да су били ту сви, па онда после тога једни одлазе, други се враћају. Не знам тачно. Десет година је прошло од тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тих пар дана када сте сви на Јахорини, јел Ви виђате Слободана Медића?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да, како не виђам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради он то време?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па ништа посебно није радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се налази с неким? Да ли иде на неке састанке? Да ли неко долази?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, није нико долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није долазио?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: То је био стари хотел, рушевина, разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он ишао на неке састанке?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па не знам, вероватно да је, да ли је, да ли није, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било још неке војске?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Овде не. Код нас није било војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Јахорини ту? Да ли сте виђали неке друге припаднике?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ваши припадници "Шкорпиона"?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тим оделима, кажете униформама, које сте добили, јел била нека ознака "Шкорпиона"? Ви лично да ли сте имали ознаку?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: На мом није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Поједини су имали знак шкорпион на рукаву мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Други су имали? А што Ви нисте имали?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добили тај амблем?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Јесам добио униформу нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али га нисте прикачили?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Нисам ја добио ни знак ни то, није било на униформи уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате мало гласније, јер ја Вас не чујем, а онда тек други.

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Нисам добио знак посебно, а није био ни на униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Значи, баш је био без оног, чист. Вјероватно то иде на ко је војник какви или чин, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто на глави имали?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па имам капу на глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву капу, војничку капу, неку другу, какву капу сте имали?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: То је била више униформа, шта ја знам, црна униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас на глави, нисте на глави униформу имали? Јел сте беретке имали? Јел сте имали капе класичне, шта сте имали на глави?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Беретке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Беретке? Какве сте беретке имали?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ја мислим црвене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви носили ту беретку?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, ја иначе не носим капу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не носите? Значи, они су ту пар тих дана. За тих пар дана јел се ишта дешава на Јахорини?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Овде ништа на Јахорини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? Шта радите, шта раде сви?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: На Јахорини ми буквално се досађујемо. Значи, немамо шта да радимо, а то је удаљено од тог Трнова, по причи коју сам ја чуо од људи који су ишли тамо 15, 20 км буквално, значи, буквално шума, хотел је, ту је било избегличко насеље једно, избеглице су биле, не знам одакле су дошле, викенд насеље је доле испод хотела и нормално са тим становницима се дружимо, досађујемо и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никог не видите да долазе од било каквих, од војске неке друге, од војника?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ту су долазили само, значи, та да кажем наша јединица која је долазила ту на снабдевање. Значи, по гориво, по храну, по то што им треба јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто за то време уопште дешава на Јахорини? Има ли неких ратних дејстава? Јел се чује нека пуцњава? Јел долази неко, било шта?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Чује се грмљавина и то у даљини, јако. Па кажем, ја мислим да је то најмање 20, 30 км удаљено од прве линије, јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви имали од оружја у вашем камиону, пошто сте рекли да сте имали оружје?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па било је, нека пушка је била, не знам тачно да ли аутоматска пушка мислим да је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматска пушка? Јел било још неког оружја, јел сте имали пиштоље, бомбе, било шта?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, па нисмо ми имали. Ми смо имали тек толико да имамо нешто код себе, јел нисмо ми уопште излазили на линије, на положаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али Ви сте рекли да сте понели сво то оружје па су они долазили и носили у Трново. Ја Вас питам шта је било од оружја у камиону?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Нисам рекао оружје, него сам рекао опрему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опрему? Али сте рекли, између осталог, кад сте набрајали и оружје, па Вас ја питам шта је било од оружја у Вашем камиону?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па то је било муниција резервна, е то једино. Није било буквално оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Свако је дужио своје оружје, није то било сад пун камион оружја па узме ко шта хоће. Значи, сваки је војник дужио своје наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко резервно оружје ако се нешто деси са неким да се може узети однекле?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Код нас није било, била је само муниција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То код нас, шта то подразумева?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па код мене и код тог колеге који је био са мном у возилу. Значи, у том возилу је било претежно гориво – лупам 5 тона нафте, 2 тоне бензина, мазиво, униформе резервне, хране, разумете, све је то било. Претежно је то било код нас у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо чули пошто смо саслушавали наравно и окривљене, саслушавали смо и још сведоке, да је то тачно што сте Ви рекли да су они долазили на Јахорину и да су ту узимали неке додатне ствари, између осталог се спомињало и оружје, па Вас зато ја питам о ком оружју се ради, где је оно било смештено?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Можда је било у другом возилу. Ја причам о ономе што сам ја. Ја сам цело време дужио тај камион како сам отишао на Јахорину док сам се вратио кући. То што је било на мом возилу, ја сам за то одговарао, значи дужио и нормално кад добијем папир да неком издам, ја му издам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у Вашем возилу је само било шта?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Било нешто резервно ове муниције, али од оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то меци?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па меци да, не знам ако је у сандуку бомби или ово и оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте споменули неке пушке, нешто сте сад споменули, где је то било? Сад сте то рекли мало пре.

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ја сам рекао да смо ми имали само нас двојица свако своје наоружање, свако своје наоружање, то смо ми имали са собом. Значи, кад смо код возила у возилу, кад смо у хотелу «Шатор» онда са нама тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ја сам Вас такође на почетку питала да ли сте Ви били задужени с неким оружјем, а Ви сте ми рекли да Ви нисте имали никакво оружје?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да, ја сам оружје добио горе кад смо дошли, нисам у Ђелетовце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате ми рећи, јер ја то не знам.

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па питали сте ме у Ђелетовцима, у касарни да ли сам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад кад Ви добијате оружје?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Значи, добијам буквално 5 минута када ћемо кренути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам Вас и питала. Значи ипак сте добили у Ђелетовцима?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ја сам Вас разумео да сте питали јел сам ја дужио оружје кад сам био у Ђелетовцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам да ли сте икада имали оружје? Значи, ипак сте имали? Па шта сте имали?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па нека аутоматска пушка мислим да је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте добили пре него што сте кренули?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дао то?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па не знам, сад не знам шта ли је, војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали неко складиште тамо у Ђелетовцима?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па било је неких просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте задужили то оружје, јел сте потписали неки реверс?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ја мислим да се уписивало у неку књигу колико се сећам и да нормално потпишеш, упишети број пушке, која пушка и то. Разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која је била пушка?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Аутоматска пушка наше производње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту пушку задужујете све време док сте на Јахорини?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је враћате?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Кад сам се враћао, кад смо дошли са терена. Значи, кад смо се враћали вратили смо се поново у Ђелетовце, ту смо нормално истоварили возила и то што је остало буквално, јел, и раздужили наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви остајете на Јахорини, кажете колико времена?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ја мислим да је све укупно било негде 20-ак дана, 21, 22, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када крећете са Јахорине?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тих 20-ак дана како крећете, на који начин, јел Вам неко јавио да треба да се јавите или шта се дешава?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, једноставно, значи командант Медић Слободан, каже, кад је завршен терен враћамо се кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је значи дошао на Јахорину?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Он је био наш претпостављени горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел то значи да је он дошао?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Мислим, војска се сва вратила на Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам.

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Значи, сви се враћају у тај хотел на Јахорину, ту се пакујемо нормално спремамо и враћамо се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, долази Медић Слободан и комплетна војска и онда ви са том војском се враћате, јел тако? Добро. У међувремену, значи, сем ових особа које сте навели, да ли је евентуално још неко дошао на Јахорину, да се разболео, да му није било добро, да је било који други разлог био? Да ли се сећате Ви тога?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па можда је дошао по неки, да тако кажем, војник са терена, сад да вам ја кажем био је тај и тај, ја не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то Вас питам. Да ли Ви знате да је неко дошао?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Било је пар војника који се враћао с терена, шта ја знам, разнораним бољкама, оног боли стомак, оног глава, дође пар дана и одмори се па иде на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па се поново враћа?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Таквих је случајева било пар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па се враћа на терен?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да је неко евентуално дошао да се више није вратио на терен?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате нико да је дошао ту па да је из било којих разлога или остао, али да није више се враћао?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не знам, мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви знали људе из јединице? Јел Ви приступате, кажете 1995. године?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте познавали их?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па јесам доста сам из познавао, нормално не све, али знао сам доста људе. То је све из Шида, Шид је мало место, сви се између себе познајемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од овде оптужених, кога сте најбоље познавали?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Од оптужене овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Ево можемо редом: Медић Слободана?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Њега сам познавао добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад сте њега познавали?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па видите, ја сам дошао из Хрватске 1992. године у шидску општину, па можда након годину дана сам га упознао, 1993.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте се дружили с њим или сте га у пролазу познавали или како?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Упознали смо се па смо се и дружили, нормално, јел, у кафићима по Шиду и тако пошто сам ја радио у Месној индустрији «Срем Шид». Значи, ту сам се запослио кад сам дошао као избеглица из Хрватске и нормално живео у Кукујевцима 10 км од Шида. Ту сам мењао кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би могли нам рећи о њему? Какав је он био и пре тог самог ратног дејства из тог периода кад сте се Ви познавали?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Слободан, о њему причамо сада? Па онда у току самог рата, па то, шта је он био у "Шкорпионима"?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па ја мислим да је био командант у "Шкорпионима".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га виђали свакодневно док сте ту били?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, ја сам га виђао повремено у Шиду, значи људи су долазили из Ђелетоваца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о њему, шта би нам могли рећи?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Коректан момак био, добар момак, културан грађанин буквално, није значи правио никаквих проблема тамо, није имао никаквих проблема са тадашњом власт. Не знам друго шта да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био командант, да ли знате, пошто Ви касно долазите, па зато Вас питам, да ли знате каква је била дисциплина у "Шкорпионима"?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не знам стварно. Ја нисам у Ђелетовцима провео, да кажем буквално све скупа дан један кад смо ишли на тај терен и кад смо се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми то кад се враћате, значи Ви се вратите после тога у Ђелетовце, колико времена Ви даље проводите ту у "Шкорпионима"?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, ја ништа више. Ја сам све завршио и нормално сам ишао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратили сте се са Јахорине и одмах сте тог истог дана ишли кући?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да, раздужио возило, опрему то што сам имао и одмах отишао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И више се нисте уопште враћали?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, никада више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се вратили да радите ништа, јер Ви сте рекли да Вас је он примио ту у јединицу? Што сте отишли трајно?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, ја сам био код њега у јединици пријављен, да је постојао неки други терен вероватно би ме позвао па би ишао опет са њим, да је имао потребу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте били пријављени али нисте долазили?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, ја нисам био класични војник. Ја сам био возач по потреби у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте примали плату за то време док нисте радили?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не. Ја сам радио у Месној индустрији «Срем Шид» и ту сам имао плату и ту сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за које време сте уопште примали плату? У ком периоду сте примали плату?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Можда тај део кад смо били на терену горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можда или сте примали?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па мислим да нешто. Не знам стварно. Мислим да смо нешто добијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте примали плату, да ли се сећате?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, стварно се не сећам. Не могу ни да тврдим да сам је примио, али мислим да је било нешто та надокнада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што бисте дошли онда ту да радите ако, да би избегли мобилизацију, јел то био основни разлог?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: То је основни разлог био пошто, мене Слободан Медић је буквално тад спасио, да кажем, главу, јер сви ти момци и тај аутобус што је отишао негде, отишао је на други део у Републику Српску никад се нико није вратио од тих људи. Значи, буквално ме је Медић Слободан спасио главу. Значи, захвалан сам му био и из тог разлога сам пришао његовој јединици да на неки начин будем заштићен и да могу се кретати по Шиду и околним местима, да могу отићи код мајке у тај Вуковар и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, питала сам Вас за ова остала лица: Петрашевић Перу да ли познајете њега?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Познајем исто њега, врло добро познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете га добро? Шта би могли за њега да кажете? Само мало молим Вас немојте да причате, молим Вас. За Петрашевић Перу шта би нам могли рећи шта је он радио у јединици да ли знате?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па не знам буквално шта је радио, знам да је био у близини Медића Слободана. Сад какво је он звање имао у јединици стварно не знам. Само знам исто из града из Шида, значи фин момак, добар момак је био, коректан човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али из једнице ме интересује, јел имао он неки, као што сте Ви били возач, јел он нешто радио? Немојте молим Вас да причате не чујемо и овако, молим Вас немојте. Да ли је он имао неко задужење, посао?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Петрашевић Перо?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Вероватно је, али ја нисам знао стварно које је његово било задужење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, био је у близини Медића, шта је био, јел био његово обезбеђење или шта је, пратилац?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па долазио је често са њим у Шид у град, заједно су долазили и Аца и Перо и Момић, њих тројица, четворица. Значи, били су нераздвојни, долазили стварно мало у град у Шид, дружили се са нама и нема ту шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Александар, на њега мислите?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је он радио у јединици?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па знам да је био у јединици, сад шта је радио, исто је био у близини Боциној, Слободановој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел и он стално долазио с њим кад су долазили?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па често да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медић Бранислав, да ли њега познајете?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Познајем и њега, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па не знам какво је имао задужење. Ја мислим да је он исто био возач у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ипак сте тамо 20 дана ту на терену, како не знате ко шта ради, кажете све људе углавном познајете?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па да, али ја нисам у тој јединици, ја сам значи дошао буквално 2-3 сата пре у ту јединицу него што сам отишао на терен. Тих 20 дана што проводим на Јахорини, исто проводим са 4-5 људи, а друго је све на терену другом, тако ја стварно не знам задужење, нити знам ко је какав чин имао, нисам професионални војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Вуков Александра?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је он радио?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не знам стварно. Па био је војник у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неку, сем што је био обичан војник, јел имао било какву функцију, да кажемо? Да ли Ви знате?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па можда је био једно време заменик Слободана Медића. Мислим да је био, не могу то да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем тога, да ли је имао још неко задужење, да ли знате?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не знам стврно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате уопште какав је састав организациони био у јединици? Да ли су имали неке чете, водове, шта ја знам, нешто у вези тога?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па не знам, ја сам био резервни возач, значи по потреби у јединици и један, једини пут сам био потребан тих 20 дана када се ишло на Јахорину, тад сам био, и тад нисам био буквално тих 20 дана горе пошто нисам имао неке обавезе специјалне горе. Значи, Слободан ме је пустио чак да идем кући на пар дана на одсуство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то ишли кући, то сам видела да сте рекли? Кад сте ишли кући?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Шта ја знам, можда након 10-ак дана кад смо били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру тих 20 дана који се проводи на Јахорини Ви сте колико провели?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Три, четири дана ме је пустио кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте се вратили?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Вратио се опет назад. Отишао аутобусом са Пала до Шида и вратио се, јер ја нисам имао никакве обавезе горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ништа у вези организационог састава, саме јединице, ко је био командир и командант или не знам ко је каква имао задужења, Ви не знате?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не знам стварно. Знам да је Медић Слободан био командант целе јединице, а ово сад друго ко је каква задужења имао не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је јединица имала неку камеру, да је неко нешто снимао и то?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да, па били су да ли један или два човека, снимало се кад смо полазили из Ђелетоваца, кад смо дошли горе на Јахорину снимали су. Е сад на терену да ли се снимало стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су та два човека, кажете један, два човека? Да ли знате њихова имена?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Једног знам овако али не могу да се сетим како се зове. Ако ми помогнете можда ћу знати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете се Ви сетити ко је снимао?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Стојковић Слободана знате?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Стојковић Слободана? Да ли Вам нешто то име значи?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Знам надимак. Једног су звали Сова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сова?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Сова су звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега знате?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он снимао?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Он је снимао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега сте видели?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па да ли сам га видео, значи тад кад смо полазили на терен и кад смо дошли на Јахорину буквално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Стојковића не знате да ли је он снимао нешто?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за тог Сову, кад сте њега видели?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па њега сам исто можда упознао пола године, годину дана пре него што ћемо ићи горе исто у граду у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је он боравио ту на Јахорини можда? Да ли је он долазио?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па он је повремено ја мислим долазио. Он је долазио и враћао се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сваки пут се вратио?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нешто знате у вези неог снимка који је сачињен за време тамо боравка њиховог на Трнову?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Само из штампе сам могао прочитати о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате? Да ли сте чули неке приче кад су се вратили са терена да су спомињали неку касету, неко снимање и нешто?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли знате ко је снимао за време тог боравка њиховог на Трнову?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада гледали те касете које су они снимали, кажете у Ђелетовцима па припреме, па одлазак на терен, па на терену, да ли сте то гледали?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ја нисам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте сазнали уопште за постојање касете и овој догађаја?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па буквално од кад то траје, не знам годину дана. Из штампе сам гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада раније нисте чули?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не. И кад је процурила прича око Шида за касету да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то процурило, та прича?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: па можда 5, 6 месеци, годину дана. Колико има како траје ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе, од других нисте ништа чули никакве приче да постоји нека касета, да се нешто дешавало тамо?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Нисам стварно. Нисам чуо стварно ништа око тога. Ја сам све време био запослен у тој Месној индустрији, радио до 2000. године, много сам имао посла и стварно нисам имао времена ни да се бакћем с тим, нисам војник био никада у животу у крајњој линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили са Јахорине, рекли сте да сте се раздужили? То значи да сте вратили шта?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па остало горива,мазива, одјеће, обуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ваше оружје ову пушку, коју сте рекли аутоматску, вратили?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Све сам вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А униформу?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: И униформу исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто сте вратили све?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте после тога долазили ту у касарну онако без неких обавеза, да ли сте овако долазили?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па ја не знам за све време, значи од 1995. до 1997. можда сам једном, евентуално два пута наишао оно чисто да их посетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад се расформира ова јединица?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па не знам, ја знам да је 1997. да су моји родитељи изашли из тог дела. Ја мислим да су тад они изашли исто, то кад је дошла та мешовита влада или шта ли је дошло тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате одакле тај назив "Шкорпиони"? Ко је дао назив?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате коме је та јединица припадала, пошто кажете командант је био Медић Слободан?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па ја мислим да је припадала Републици Српској Крајини кад је на том подручју била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Републике Српске Крајине?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате неком корпусу, или некој команди, коме је припадала?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ширем то неком смислу?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не знам, не разумем стварно те формације. Да ли је то било при бригади у Вуковару, при општини, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да ли сте некад видели неког од тих виших, да кажем, официра да су ту дошли у Ђелетовце?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви то били па се после вратили, да се неко појављивао, нисте виђали?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ја знам само да је био кад су полазили долазио је поп да нас испрати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Поп је долазио да нас испрати, једино он је долазио, а са да ли је неко долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате то оружје пошто кажете да је био магацин, одакле то оружје, одакле сте добијали оружје у јединици?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не знам стварно. Та јединица је постојала, не знам, у ствари кад је формирана, од кад постоји, да ли од самог почетка рата 1991, 1992. не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате одакле је долазило оружје?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми храна и ово остало, одакле је то долазило, ко је то плаћао да ли знате?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате коме је та јединица уопште припадала? Шта су радили они пре него што су кренули то на ратиште, шта је радила ова?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па ту је била и кухиња и менза и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него мислим шта је њихов посао био пре ратишта, шта су они радили? Ту су била нека нафтна поља, јел тако?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ту су бушотине биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, шта су радили иначе?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па ја мислим да су чували те бушотине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су они имали своју неку службу, финансије или нешто? Да ли знате нешто у вези тога? Ко је исплаћивао плате, од чега?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате од тих података у вези Нафтне индустрије и то?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ту нафту ко је користио, где је одлазила која се црпела из тих поља?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Која нафта, та из тих бушотина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па не знам, то је сирова нафта, није за употребу, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато кажем, јел се негде на обраду водила и носила?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Није била прерада нафте колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нешто да нам кажете што сматрате да је битно да Вас нисам ја питала? Да нам објасните нешто у вези оптужених, у вези оптужених, у вези догађаја, у вези Вашег боравка?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Значи, све те оптужене ја познајем, значи у најмању руку су, да кажем, били другари моји у раду, били добри људи, не знам стварно шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези догађаја, ништа не знате пошто нисте били присутни, не знате ништа да нам објасните?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Стварно нисам био ни близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ће Вас питати чланови већа уколико имају питања па ће онда тужилац, браниоци и остали. Изоволите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Богатићу, Ви сте 1991. или 1992. избегли из Хрватске?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Буквално 1992. али одмах у јануару 1992.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У јануару 1992?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па кад су биле прве избеглице из Хрватске.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одмах сте се сместили у Кукујевцима?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, били смо једно време у Врбасу, да ли живели код родбине као избеглице па смо после тога 1993. сам мењао кућу са у Кукујевцима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И од тада живите ту где живите и данас?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да и запошљавам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кукујевци, општина Шид, Република Србија?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко Вас мобилише? Да ли Вам долазе какви мобилизацијски позиви ту у Кукујевце на адресу кући, него увек оно идете?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Изађеш на улицу, наиђе патрола, покупите и одведе, утрпате у неко возило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тамо кад прелазите границу где идете у посету мајци, рекосте да Вам живи у Славонији?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да, она живи тамо до 1997.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко су ти људи који Вас тако покупе, мобилишу?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па то је била полиција на прелазу тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Која полиција? Чија полиција?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Полиција, ја мислим Републике Српске Крајине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Републике Српске Крајине? Легитимишу Вас, Ви имате тада какву легитимацију?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Имаш личну карту Општине Шид, нашу личну карту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Општине Шид, пријављено пребивалиште у Кукујевцима, Општина Шид и нека полиција тамо неке Републике Српске Крајине Вас мобилише?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ћапи те, мете те у аутобус и одвезе те враг зна куд и никад се не вратиш од тамо, истина жива, то је тако било, а знате због чега.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па није ми баш много јасно да сте имали неку личну карту Републике Хрватске или избегличку легитимацију из које сте види да сте отуда, онда бих то разумео, али овако ми није баш јаснод?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Сад ћу Вам ја појаснити. На све једној личној карти она прва два броја пише која је држава и која је република итд. и сви људи који су дошли из Републике Хрватске, Републике Српске буквално су те 1995. кобне године ватани, не само на прелазу, него у целој Србији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, знамо ми нешто.

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: По целој Србији су значи ватали и враћали назад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хтео сам да мало разјаснимо шта и како. Но добро. Оно битније Ви сте неких 20-ак дана тамо на Јахорини, тамо су ти камиони, отишли сте у тој колони возила. Тај ваш камион, јел то цивилни камион, војни камион? Схватио сам да је то неки мерцедес шлепер?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Шлепер да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Неке фирме?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Које, да ли знате?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: па фирме из Вуковара, једне приватне фирме.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Неке приватне фирме? Да ли је имао, претпостављам да је био покривен цирадом, тај товарни сандук да је покривен цирадом?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да, цирадом нормално.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је што писало на циради?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, ништа. Била је бела кабина, а сива цирада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какве таблице сте имали на камиону?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Таблице, ја мислим да ли су биле цивилне или су биле оне као милицајске она ознака «М» плаве.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: «М» плаве, а на оним осталим камионима, тих 4, 5 што је тамо на Јахорини?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ја мислим да су сви имали, а не могу да тврдим да су сви имали те таблице као војне или милицајске или је била и по која ова цивилна. Па 10 година је прошло.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, па добро је то, ако се сећате?
СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Што кажу потиснете сећање.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам је то време које сте били у "Шкорпионима", да ли вам је на неки начин уписано у неку војничку књижицу или било шта?
СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како онда не бисте имали проблема ако немате неку ту легитимацију "Шкорпиона", војничку књижицу, не знам ни ја шта?
СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, ја сам добио потврду у јединици да сам припадник те и те јединице "Шкорпиони"?
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И онда више нисте имали проблема приликом преласка?
СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: У Цеп... кад прелазић нема проблема више.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, тужилац?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у тој колони било аутобуса?
СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Било је, било је, нормално.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су остали аутобуси, докле су стигли аутобуси?
СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Аутобуси су остали горе на Јахорини.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А због чега Ваше возило и аутобуси нису ишли у Трново?
СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Зато што су великог габарита па нису могли отићи тамо.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какав је пут, јел знате?
СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па нисам ишао ниједном, стварно не знам какав је пут, знам само да се ишла само специјална возила војна, да кажем, стодесетке, стотридесетке.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док сте били на Јахорини, да ли су аутобуси остали на Јахорини или је нешто друго било са њима, колико се сећате?
СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Били су горе на Јахорини са нама цело време, међутим, мислим да кад сам ја отишао кад ме је пустио кући, кад сам се вратио од куће да нису били горе, да су негде били отишли па су се вратили горе. Нисам сигуран да су цело време на Јахорини.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли су то аутобуси цивилни или војни?
СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, цивилни.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А одакле су аутобуси, ако се сећате?
СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ја мислим да су из Вуковара.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте разговарали са тим колегама, возачима аутобуса где су у том периоду, што кажете негде ишли?
СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Нисмо разговарали до мог одласка, да кажем, на то одсуство кући. Нормално, спавали заједно, ручали заједно и све то. Ја оно кад сам отишао кући и кад сам се вратио неки су били горе, неки нису, неки су одлазили, враћали се, одлазили негде, шта ја знам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Аутобуси?
СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А нисте питали где иду?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па нисам, да ли су силазили до Бијељине, откуд знам. Возили су смене, знате кад дође, буде једна јединица, да кажем 20 дана, па дође друга па је замени па све тако. Разумете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да се ту ова јединица смењивала са неком другом јединицом кад су ти аутобуси?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па вероватно да смо ми некога заменили и неко нас, рецимо кад смо отишли. Неко је морао заменити, то је била линија раздвајања између Срба босанских и Муслимана босанских, то Трново ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте се враћали са терена, да ли су аутобуси били већ на Јахорини или су дошли посебно да врате део јединице, пошто кажете ти камиони и остала возила?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не, дошли су по војску. У ствари, нисам добро рекао. Аутобуси су били једно време горе пар дана, онда сам ја мислио да су се чак враћали назад да раде вероватно, да транспортују и да превозе, па су онда долазили по њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то дошли на крају или?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: На крају су дошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћници?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли су возачи аутобуса били припадници "Шкорпиона"?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви јел возачи аутобуса?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Мислим да су били исто цивили као и ја.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А да ли је с њима контактирао, ко су били, шта су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ступили с њима у контакт, да ли сте причали можда?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па причали јесмо, како нисмо нормално кад смо провели, ајде да кажем, 5, 6, 10 дана, лупам сад, заједно горе. То су људи били цивили из Вуковара, из тих околних села, из фирме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из фирме, па су они покупљени да возе те аутобусе?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па дошли, одрадили, па су се вратили назад. Они су се вратили назад у цивилни саобраћај да одраде, па онда кад је требала јединица да се враћа онда дошли нормално по војску.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ко је поред њих и тих возача аутобуса, да ли је још неко био у том хотелу «Шатор»?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Није.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је у близини био још неки хотел или да је било људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било, одговорио је. Окрените се нама, већу одговарате. Није било. Објаснио је избеглице, то је рекао. То смо питали.

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: То је било викенд насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, рекли сте.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли му је познато да је неки функционер Републике Српске био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Сад мени није јасно остало да ли је он уопште примио коју плату тих "Шкорпиона"?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да се не сећа.

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не сећам се стварно.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јал имао неки уговор, неко решење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили нешто ту?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ни уговор, ни решење ни било какву књижицу, легитимацију, ништа нисам имао, имао сам једноставно потврду да припадам тој јединици.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Како је изгледао тај пут од Ђелетоваца до Јахорине, како су ишли, куда, да ли зна куда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ишли регуларним путем, нормалним путем или сте неким другим?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нормалним?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел су ишли током дана или ноћу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате кад сте ишли, које доба?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ја мислим да по подне негде, предвече, не знам да ли по подне. По подне смо кренули тад, ујутру смо осванули на Палама.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је било неких проблема на граници?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ја нисам примећивао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је он служио војни рок раније?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ко, ја?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Јесам, како нисам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ви сте то одговарали, али кад су долазили да се купају понекад, да се среде, али да ли је било неког контакта с неким другим људима Медића и тих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: питала сам све, не морате. Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок може да нам каже зашто је он избегавао да буде мобилисан од стране, како каже, полиције Републике Српске или Републике Србије, зашто?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ја нисам избегавао да будем мобилисан у држави у којој живим. Међутим, буквално те ухвате, ставе у аутобус и одвезу те, шта ја знам, у негде на територију Хрватске или Републике Српске.

НАТАША КАНДИЋ: Јел он патриота?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, то су нека лична осећања, нећемо да улазимо у то.

НАТАША КАНДИЋ: А која је разлика између?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте хтели да дођете у "Шкорпионе", а нисте хтели да идете у редовну војску, то претпостављам да Вас пита?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Нисам ја хтео да дођем у "Шкорпионе", ја сам једноставно хтео да спасем главу да не ме не би ухватио неко и отерао на ратиште. Из тог разлога.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли то значи да сведок мисли да јединица "Шкорпиони" она не ратује него је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можемо то да ли то значи, то је већ нешто што садржи у себи неку врсту одговора.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је за њега јединица "Шкорпиони"?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви то под том јединицом "Шкорпиони" подразумевали кад Вас је Медић позвао?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Мало пре сам испричао. Тај Слободан Медић је буквално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте све објашњавати. Само шта сте Ви подразумевали, да ли је то јединица која ратује, не ратује, да не идемо много у ширину?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ја сам био резервни возач у тој јединици. Да ли та јединица ратује или не ратује, где је ишла, шта је ишла, ја нисам никад био у њој осим тих 20-ак дана.

НАТАША КАНДИЋ: Јел он у то време био запослен?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да, био сам запослен у то време.

НАТАША КАНДИЋ: Па како онда одлази, напушта посао?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па лепо, узимам годишњи одмор и идем у јединицу да одрадим своје да ме неко не малтретира, да могу нормално да.

НАТАША КАНДИЋ: Шта да одради?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ја кажем, рекох, узимам годишњи одмор, одлазим у јединицу "Шкорпионе", пријављујем се добровољно, Боца ми даје потврду да сам припадник те јединице да могу нормално да шетам. Међутим, значи, и нормално пошто сам резервни возач кад има потребу он ме позове да одрадим за јединицу. Мораш неке припадати, јел. Значи, нормално човек кад је здрав и способан он је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

НАТАША КАНДИЋ: Потпуно ми није јасно, али добро. Да ли, врло је сигурно сведок извео закључак да су јединица "Шкорпиони", пошто су боравили на територији Републике Српске Крајине да је то јединица војске Републике Српске Крајине. Да ли он то зна, јел видео негде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то Ваше сазнање у смислу закључивања да су "Шкорпиони" припадали војсци Републике Српске Крајине или Вам је то неко рекао? Само реците то?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Госпођа Кандић зна где су Ђелетовци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви сад, пустите ја Вам постављам питања.

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: На територији Републике Хрватске, Републике Српске Крајине, Ђелетовци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели неку одлуку, наредбу, неки званични акт или сте Ви закључили да они припадају њима? Само то одговорите? Ваш закључак?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Ја сам закључио да је на територији где се налазе.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок познаје Милеуснић Ђуру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Ђуру Милеуснића?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Познато ми је, али не могу.

НАТАША КАНДИЋ: Живи у Кукујевцима.

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Па знам цело село, али не могу по имену, разумете. Знам га вероватно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте га видели у тој колони или на Јахорини или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био на Јахорини?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Могуће да је био. Па било је стварно људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је био? Ви кажите јесте, није?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок можда зна да је неко од оних који су били с "Шкорпионима" у то време кад су стигли на Јахорину био придодат војсци Републике Српске Крајине?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни ја.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко од вас, кад сте дошли на Јахорину, био распоређен у неку јединицу војске Републике Српске Крајине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војске Републике Српске? Да ли знате да је неко из ваше јединице прераспоређен у неку другу јединицу? То је једноставније питање?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте, можда сте Ви били распоређени у јединицу неку војске Републике Српске?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: И моје последње питање. Да ли сведок зна приче у Шиду, које се годинама причају о томе да је он и Милеуснић Ђуро, односно они возили аутобусе у Сребреницу и да су одатле развозили заробљенике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су приче, знате? Не можемо причати сведока о причама, то је ипак нека прича, нећемо то да питамо. Ако немате више, хвала. То су приче, то су нека сазнања десета, нећемо молим Вас. Изволите браниоци?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Само једно питање. Да ли је он чуо уопште за такве приче, да неко прича да је он било шта возио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте ви возили неке камионе тамо, јел сте чули неке приче?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Да сам чуо онда бих знао вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није чуо. Добро.

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Нисам ни чуо једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Мислио сам да изненадим судско веће да не поставим једно једино питање, али морам. Да ли је евентуално чуо да је такве приче протежирао деташирани представник Фонда за хуманитарно право Јован Мирило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта? Такво питање ћемо наравно да одбијемо.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Хвала лепо, то сам и очекивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете поставити неко питање у вези предметног догађаја, а немојте да стварно постављате питања која немају никакве везе. Да ли Ви колега имате питање? Немате? Ја ћу сада да питам наравно окривљене да ли има неко, па можемо редом, само да видим да ли уопште има неко питање за овог сведока? Нико нема од окривљених питања? Добро. Нема ништа више, ни ви немате евентуално још нешто. Ми смо Вас отприлике сад све испитали шта смо сматрали да је битно. Да ли имате још нешто да кажете? Ако немате онда је Ваше саслушање завршено. Да ли тражите трошкове за долазак на данашњи главни претрес?

СВЕДОК БОГАТИЋ БРАТИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите трошкове? Хвала Вам можете да идете. До виђења.

Имамо још једног сведока. Сада је пола 11. Да ли хоћете да направимо кратку паузу 10 минута па ћемо наставити са сведоком Вујадиновић Миливојем? Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес прекине, ради паузе за одмор у трајању од 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала седите.

Настављено у 11,10 часова након паузе за одмор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу замолити да нам доведете сведока Вујадиновић Миливоја. Јесмо сви ту. Јесмо.

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан још једанпут. Данас ћемо Вас саслушати, пошто смо завршили са првим сведоком још Ви данас требате да дате Ваш исказ у вези предмета који се данас суди овде, Ви вероватно знате о чему се ради, јел тако, пошто сте били већ саслушани у истражном поступку, сећате се. Тамо сте дали свој исказ. Добро. Само ћемо прво узети личне податке, име оца?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Миливоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оца Миливоја, када сте рођени?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: 29.08.1953.Врбас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Механичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Механичар. Јесте ли запослени?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: На бироу рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незапослен. Добро. Познајете окривљене?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли с њима у неким родбинским односима?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не, у пријатељским.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи нисте у завади, јел тако?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми ћемо Вас данас саслушати у својству сведока и Ви сте дужни да говорите истину јер је лажно сведочење кривично дело. Дужни сте да одговарате на сва питања која Вам поставимо, сем оних које би Вас или Ваше блиске изложили тешкој срамоти, великој материјалној штети или кривичном гоњењу. Јесте ли то разумели?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Такође сте дужни да положите заклетву, пошто је нисте положили у истрази колико видим, а текст заклетве налази се испред Вас, па ћете прочитати?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Може одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ:

Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам.

Упозорен поучен, положио заклетву па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се шта сте рекли, изјавили истражном судији кад Вас је саслушавао?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел остајете при том исказу?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: При том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

У свему остаје при исказу који је дао у претходном поступку с тиме што објашњава:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћете нама овде све објаснити што знате, пошто смо данас на главном претресу, значи сад је поступак, сви су присутни, од Вашег доласка у јединицу па у току боравка, шта сте радили, на којим пословима, где сте били, да ли сте ишли на терене, а ми ћемо Вам додатна питања постављати да би Вам усмерили Ваш исказ?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Дошао сам у септембру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: '93.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: И нормално придружио се јединици, ту сам. Кажите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли. Како је дошло до тога?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим то, јел Вас неко позвао?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Знате шта, сад ћу Вам нешто рећи. Кад је кренуо рат у Хрватску '91., ја сам отишао са својом јединицом из Новосадског корпуса правац у Винковце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим вас да реметимо, чекајте сведок даје исказ. Изволите?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Кад је, кад се морала ЈНА да повуче из Хрватске, ја сам се вратио у Нови Сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте живели до тада?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: У Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И, 20 година, каже, радили сте у Новом Саду, јел тако?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Петроварадину?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Тенковски механичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тенковски механичар?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад, како Ви, шта, јел сте били мобилисани, или шта, како се Ви нађосте?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не, нисам био мобилисан него, моја жена је из Бановаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: И ми смо, сваке недеље сам ја ишо тамо. Тамо сам мислио да будем и у пензији чак сам и вођњак неки направио тамо и кућица има лепа, ја сам мислио да будем тамо у пензији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Е кад се тај, кад је ЈНА изашла напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте ваљда пре 15 година мислили да будете у пензији?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да зарадим пензију у Крајини Српској, то сам мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где сте отишли?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Онда сам отишо лепо у Бановце, сазнао да постоји јединица која брани Србе, и отишо прикључио се њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте знали из те јединице?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Знао сам их све као мале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одкуд сте их знали, кад Ви сте живели у Новом Саду?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Кажите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте их познавали, одакле се знате?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Зато што сам сваке недеље ишао у Бановце, јер таст ми је тамо живио и ташта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кажете као мале, па нисте се као мали оженили?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па мислим, они су од мене сваки 15-20 година млађи. Ја имам 53, а они имају 30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви сте ишли тамо због жене, претпостављам, њене родбине?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Због фамилије, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, ал Ви нисте тамо одрасли?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Али сам их виђао скоро сваки дан, јел кућа, на пример где је Боцина кућа је преко пута моје свастике да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И знали сте?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Знао их све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате све овде оптужене, јел тако?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и како Ви дођете онда, где одете у Ђелетовце, јел?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Одем лепо у Ђелетовце и пријавим се, и дошо, онда сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Директно код кога одете?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Тамо у канцеларију, сад ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Евидентичар је био неки, шта ја знам ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта кажете евидентичару?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ништа, хоћу да радим овде у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он Вама каже?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јел овде, направили су ми испраћај овде у касарни, отишо, ништа, примио ме нормално и дао ми своје задужење и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У то време како се та јединица звала, где је она била смештена, шта је радила, чиме се бавила?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Чувала границу. Чувала нафтна поља. Свако вече, сваки дан у току 24 сата, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звала?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јој, како се звала, то је ваљда био одред Боца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А иначе је била нека нафтна индустрија, јел?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ту је то у Ђелетовце, па сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како се звала, то Вас питам. Нафтна индустрија јел?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: НИК Крајина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то Вас питам?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у оквиру НИК Крајине је био тај одред Боца?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јесте, то обезбеђење, званично обезбеђење границе од Хрватске стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то обезбеђење се звало одред Боца, јел?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, за то кажете?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после прераста то и добија други назив, јел?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Шкорпиони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Е то Вам не могу рећи, не знам, не то што не бих реко, него не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па не знам зашто, ко је донео то, да се то промени, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, то Вас питам?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Те детаље не знате. Добро. И онда Вама каже, шта Вам каже тај код кога сте се пријавили?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ништа. Распоредио ме да, овај за референта набаве, за резервне делове, за горива, за мазиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте Ви претходно видели негде Слободана Медића па Вам он рекао да дођете, или нисте?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па виђао сам га сваке недеље у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел Вас он позвао?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па сам се распитао чиме се бави, а ја сам хтео да останем ту да не кажу сутра да сам напустио Крајину, па сам дошо, да сам дошо да живим кад није требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Није то битно нама, сад то другима објашњавајте, Ви сте овде рекли у истрази да Вам мало помогнем, пошто би можда било. Слободан Медић колико се могу сетити, рекао је дођи Боцо овде?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Брацо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођи Брацо овде у Нафтну индустрију Крајине имаћеш већу плату, јел тако?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Тачно тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то Вас питам?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Добро сад, не могу сад баш у детаље све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па значи, он Вас је позвао?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви дођете '93. овде сте рекли негде, девети или десети месец?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Девети, септембар чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не могу сетит се баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта сте, распоређени сте кажете на које послове, набавне службе?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: За одржавање и набаву горива, мазива и тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дао то задужење?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Дао ми је командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он лично?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Он лично ил од његових, шта ја знам, ко је у канцеларији команданата, нижих официра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је подразумевало набавну службу?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да се брине о исправности возила, попуњености горивом, мазивом ето то и резервне делове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је набавно?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли Ви набављали нешто?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте набављали?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па сад да кажем лежајеве, гуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервне делове?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Резервне делове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се тако зове јел?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервни делови за возила?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте то набављали?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Све је то ишло преко НИК-а, преко финансија НИК-а Крајина из Мирковаца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Објасните ми технички. Видите да рецимо треба да се купи нови куглов ил не знам који део возила, и шта Ви урадите?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да. Онда направим шта ми треба, онда одем код финансијског тамо у НИК Крајину и он мени да изјаву, удари печат Мирковаца, Крајина, Нафтна индустрија Крајине и стим одем и дигнем део.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где одете?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Већином је то ишло у Вуковар, у случају, изузетним случајевима ако није нигде, у Винковце нисмо могли ићи, морао сам ић у Шид, али само са изјавом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то била нека одређена продавница или је?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Није. Где год нађеш тај део, само купи, они пребаце људи паре и готово.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И, то је Ваш посао?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: То је било изузетно, можда у годину дана једном, два пут, тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је возио приликом те набавке?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте возили?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја и један, овај Марко Мацура смо били заједно, комби.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комби?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са тим Мацуром?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Он је умро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте заједно радили у тој?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Нас двојица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте ту почели да радите, да ли сте добили неку униформу или неко одело, било шта?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Из почетка је била, имао сам ону своју ЈНА униформу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Е после сам добио маскирни комбинезон и црну униформу ону исто, како је оно, као комбинезон.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А јел сте нешто на глави имали?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Капу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Беретка.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте носили ту одећу коју сте добили?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Увек, па нормално.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је беретка била, које боје?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Црне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црне, а јел сте имали још неку, неке друге?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Богами ја нисам имао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И црну сте носили?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па носио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте добили неко оружје?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Пиштољ.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Онај ЦЗ са оних петнаест метака.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, да ли знате који ЦЗ?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Шта, па како то, тај ЦЗ 99, шта ја знам како.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, 99?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли још нешто од оружја добили?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Имао сам и аутоматску пушку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте добили?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: И то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах на почетку?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Одмах чим сам дошао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте још нешто добили од оружја?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте носили и да ли сте уопште носили ту аутоматску пушку?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Никад је нисам носио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте.
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Стално је била код куће, пиштољ сам носио стално ал.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиштољ сте носили?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ово нисам. Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, и кад сте ишли по то, по набавку и ту, увек сте имали пиштољ са Вама, јел?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, по Вуковару нормално а овамо кад идем преко случајно, не смем носит то, то се није носили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте Ви долазили на посао, јел сте имали стално радно време, јел сте ујутру редовно?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ту око осам сати сам долазио на посао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта онда радите кад дођете?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: У осам. И онда сам нормално.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте један дан?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Као у свакој касарни, шта ја знам, договор већ.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама био шеф, јесте ли имали неког шефа да се јавите?
СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Имао сам команданта и имао сам тих официра још око нас.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте се јављали кад сте долазили на посао?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: па ником, дођем унутра у канцеларију, седнем и чекам. Ако имам неки посебан задатак ја добијем наређење ако немам ја идем својом, дневно оно што сам радио увек, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми овако реците. Рекли сте да је Слободан Медић био командант?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако. Да ли је он имао свога заменика?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Знате шта, ту хијерархију часна реч не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате да се причало да је имао заменика, то су, дуго времена проводите Ви у Шкорпионима, негде?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Три године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка значи самог да кажем. Колко је тад људи било уопште?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јој, не може се то знати. Ту је било некад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од прилике?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да Вам кажем, било је 300, 400, 500, то је тако се мењало, то су људи били избеглице и онда буде ту месец дана, оде. Ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи да ли је био, да ли је имао заменика, то смо?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Имао је неки евидентичар, сад дал. Заменика, мислим званичног заменика не знам, јел ја нисам улази. Ја и Марко Мацура заиста Вам кажем, уопште нисмо на њиховим састанцима где су официри седели, тако да ништа баш што се тога тиче не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када ова јединица прераста у војну јединицу, да ли знате, она постаје војна јединица?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па ми, кад сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када почиње да обавља војне функције?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Нама је корпус Вуковарски наређивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви то знате?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па зато што смо ишли ја и Марко Мацура, он је био за оружје на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: И ми смо оружје нормално добијали из касарне из Вуковара, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично сте одлазили по оружје?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па некад сам ја њега возио, он је старији човек био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта, ставите то оружје у комби?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па на оправку се носило у радионицу у Вуковар и шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте га иначе држали у Ђелетовцима?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па имало се где оставити, код војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте неки магацин, јел?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па имало је свак своје, како да кажем, наоружање је своје чувао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Кад то одлазите да узмете оружје, где одлазите, у Вуковар или где?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: У Вуковар, Вуковар у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е у касарну и јел нешто покажете да Ви припадате Ђелетовцима?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Нормално, не могу доћ без ичег, без папир-реверса онога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја то не знам, зато Вас питам?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам ни ја то баш зато што је то радио овај човек што није сада жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ал добро Ви видите сад?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па видим нешто, да има документа, не може без документа доћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покаже нешто?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Он оде у канцеларију, ја седим и њега чекам, војска утовари шта утовари, однесемо, истовари се и готово, он је свој магацин држао човек и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је Вас плаћао?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Крајина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па Нафтна индустрија Крајине, јер ми смо њихово обезбеђење били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, они су Вас плаћали?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А као војна јединица припадали сте по Вашем сазнању војсци Републике Српске Крајине?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некад неке функционере, неке високе офицере да су долазили код вас ту у Ђелетовце у касарну или да су боравили или на састанке или неко?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте рекли пре овог, једну реченицу, када су ти офицери били на састанцима ја нисам био присутан, на које сте то офицере мислили?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па на командире вода, одељења, чете то су ти, јел то је јединица била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ови сви из Ђелетоваца?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви из Ђелетоваца који су ту запослени јел тако?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте виђали неког да је долазио од неких других људи ван, на неке састанке?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате дал је командант одлазио негде?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Он је ишао у Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На састанке?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како то знате?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Зато што је причао кад остави, официри остану ту, шта ја знам, кад случајно налети, иде каже за Вуковар у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значило да је у Вуковару, кад се каже у команди?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате с ким је ишао на састанке?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Е не знам кад ја нисам био ни пратилац нит возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте, сад сте спомињали неке чете и слично, јел знате каква је била организација у Шкорпионима у тој јединици?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Знате шта, ја то спомињем чете, двадесет година сам радио у војсци а ову нашу организацију чете и те водове и то, ја заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште знате да је ипак била нека подела, нека организација?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Водови су били неки, нормално кад су постојали командири оделења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је следеће питање, ко су командири, ал морам Вас прво питати шта је било, па онда ко су њихови командири?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Слабо ја то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, ко су ти командири о којима причате били?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па био је, не сад, то су већ људи које ја слабије познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро али?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Знам их овако: Ракић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је он био?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па неки командир, ето, чекајте да се ја сетим кога још, Чоке сад како се он сад, Чоке су га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опачић Ђура?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Е биће да. Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опачић Ђуро?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Могуће из Товарника је он момак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај, тај је имао надимак Чоке?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Чоке, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Исто командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је био?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било још неких?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам, часна реч, ја мислим, заиста не знам, по том питању ја бих говорио шта знам, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. За заменика, кажете Медићевог да не знате дал је неко био?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после кад је формирана као војна јединица, да ли је имао заменика као војног заменика?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Можда је он имао, јел ишли су људи с њим нормално, е сад ко је био заменик, ја то заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је био неки вод у тој јединици?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Како мислите вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вод, извиђачки вод или тако?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ето видите да знате, а Ви сад не кажете?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па кажем оно што знам, а оно што не знам кажем не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко је било људи у том извиђачком воду?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је био командир тог вода?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Био је овај Вуков што је ногу изгубио јадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био командир?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он још нешто радио сем што је био командир?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Тамо је био горе у канцеларији, сад шта је радио, не знам. Сви смо се малтене на крају кад прође дан скупимо тамо, мало седимо и, јел ту смо били већином нон стоп, е сад, на састанцима официра нисмо присуствовали ми на бељачи уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли уопште у Ђелетовце први пут, да ли сте закључили неку уговор о раду, да ли сте дали радну књижицу?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Дао радну књижицу у НИК Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам то време?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: И све је то евидентирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је евидентирано?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте закључили уговор, оно знате?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад почињете да радите?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јесам, јесам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Закључили сте?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: За стални радни однос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, стални радни однос?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Колко се ја сећам, ја мислим да јесам. Јел књижица ено је у бироу рада у Новом Саду, сад баш, пише лепо НИК Мирковци, печат Нафтне индустрије Крајина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте имали војну књижицу?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Војну књижицу, имао сам и ту, Крајине, имао сам ја и ову моју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, ал кад сам дошо тамо онда сам тражио одмах да ми се направи војна књижица ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ђелетовцима?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: У, чекајте, у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: У Војном одсеку, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Војном одсеку?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам је у ту војну књижицу уписано. Да ли то што сте били у Ђелетовцима, дал Вам је то уписано и у војну?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја не знам тај вес нисам, могло је опет кући у вражју матер, ако је нисам бацио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте негде били у неком резервном саставу или нешто тако?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Само у Ђелетовцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Само у Ђелетовцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је Ваша војна књижица, јел је имате?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Имам. Коју?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војна, Ваша војна?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Имам кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не знате да ли је уписан неки период из Ђелетоваца у ту књижицу?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није уписан?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то сам Вас питала?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и до када Ви остајете у Шкорпионима?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: До Дејтонског споразума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи до краја?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: До краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте малтене од почетка до краја у Шкорпионима?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Од '93., кажем, кад сам прекинуо раскид уговора овде, прешо сам, реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све време радите то што радите, ту набавку?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Све време само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа друго?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте рекли питао Вас је мој колега истражни судија у вези заменика команданта, као што сам Вас ја сад питала па сте Ви тада рекли: «У то време ја мислим да је Вук, онај мали, не знам му ја ни име ни презиме, само знам да је Вук», да је он у смислу био заменик?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ал ајте знајте, ја могу мислити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али Ви сте то сад рекли па питам јел то тако сте рекли?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не, знате шта, можда је заменик био тај дана он, а други дан је био други, мислим не могу да, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тамо се сваки дан мењали заменици?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јединици тако озбиљној мењали се заменици сваки дан?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па не кажем ја, кажем можда док ја нисам ту речи да, ти ме мењаш, ето тако, може тако да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго је дал је стални заменик а друго је дал је моментални, ја Вас питам за сталног заменика, овде Вас је исто питао судија: «Ко је био главни у тој војсци», Ви сте рекли:»Командант Медић Слободан», «ко му је био заменик», «у то време мислим да је Вук, онај мали, не знам му име ни презиме само знам да је Вук»?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, мислим, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте Ви рекли?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, па тако и сад кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то кажете, исто, јел тако?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, добро, исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при томе?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И сада шта се дешавало ту, знате ли ове остале људе из јединице?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Како мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове овде окривљене, који су?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Све знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све знате?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел их добро знате?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Знам. Мислим добро. Мислим добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога најбоље знате, Медић Слободана, јел?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Знам Боцу, знам Бранета, знам Ацу, знам тог малог Вука, њега јако мало знам и Перу Петрашевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Перу?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога најбоље кажем знате од њих?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па знам Боцу и Бране најбоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Бране, то мислите на Медић Бранислава, јел тако?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Механичар је био, зато сам, ја знао сам га и од раније па, с њим сам највише координирао што се каже, тих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радио Медић Александар, јел њега знате?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Е њега слабије знам, он је исто из села али он је више шта ја знам њиву радио, земљорадња, а шта је радио овамо заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ђелетовцима. Па три године.

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па и носио је униформу, па ни, знате шта, кад нико никог ништа не пита, свако ко добије задужење то ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Петрашевић Перу дал знате?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Исто га знам, али знате, ево њега баш најмање знам, јел он је, он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио он?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Он је чак човек спавао у тој касарни, има где спавате, а сад где му је фамилија, где, не знам. Е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио у Шкорпионима?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате шта је радио?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам, ето питајте њега јел ја знам, ако, ето ту сеците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А реците ми, да ли је командант имао неко обезбеђење. Немојте се смејати ништа није смешно, веома је озбиљан предмет а нарочито Ви, немате разлога никаквог да се смејете стварно, сви смо врло озбиљни и нема потребе да се смејете. Како сведок даје исказ то је његова ствар, он је обавезан да говори истину, а за смех ја не видим заиста разлог никакав. Питала сам Вас нешто, сад сам хтела да Вас питам, ал су ме пресекли зато што су се смејали. Реците ми овако, да ли је командант имао неко обезбеђење своје?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Знате шта, никад није ишао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то Вас питам?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Што је и нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао стално?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ма није. Него како позове се, једно двојица, тројица људи с њим, шта ја знам колко стане у тај цип, иде обилази границу и врати се, или иде на свој посао у команду или тако нешто, ал никад није сам ишао, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли су неки људи чешће ишли од других?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ко је то пратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли Ви знате то, Ви виђате сваки дан три године људе ту, то је ипак доста дуг период?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ви не можете схватити ту организацију како је то било, тако да је свако свој гледао посао, нико ништа није никог питао, малтене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ал нехтејући некад видите ствари које се дешавају поред Вас, разумете, поготову командант није то било ко, не питам Вас ја за радника?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па ишо је, ето ајд да кажем више је ишло. Ишо је тај Аца с њим, па ишо је и Вук, ишо је и Пера, ето да кажем да су ишли заједно, ето ако сам ја виђао тако. Тако да није неко посебно ишао шта ја знам, да иде баш један човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су били обезбеђење јел?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они би били то обезбеђење?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Шта ја знам које су имали задужење, ишли су заједно кад се ишло на ту границу јел тамо је, тукло се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чиме су ишли на ту границу?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Или комбијем или ципом или са 110-ком, зависи какво је време, јел тамо је блато, тамо кад пада киша не можеш другчије ни проћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки возни парк у Ђелетовцима?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јесте, имали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Имали смо неке комбије, имали смо 110-ку, 150-ку, на њој валда на 110-ки је био онај троцевни, она митраљез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, колко је било камиона?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Камиона ја мислим два, чекајте, били од кухиње хладњача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да, посебно, јесте имали цистерне неке, хладњаче, шта сте имали, камионе?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Имали смо само ту хладњачу ту Ивекину, имали, дао нам, па купио нам је НИК, Ивеко онај камиончић, и по потреби кад нам затреба, кад, ако почне пушкарање па онда нам дају сва они њихова возила, она из, јел то је све ту у кругу, да што пре војска оде на границу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали овог сведока који је претходно дао исказ?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га познавали?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте га први пут видели?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Сад први пут. Можда сам га видео ал ја нисам, не знам га, ни реч проговорио с њим, нит га сад познам, ни сад кад је одлазио нисам проговорио с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти људи значи, који кажете да су ишли на границу заједно са командантом?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они свакодневно ишли на ту границу и командант и они?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Обилазила се свакодневно граница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакодневно?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да. Е сад није било тачно време кад ће се обићи, кад ће командант да седне у возило да каже иде на границу, тако да не знају ни војници да, него изненада то, иде обиђе целу границу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а чиме су ишли?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па кажем, или са џипом или с комбијем или са камином, јел ако киша пада, ако киша пада, не можеш другчије нег с камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да су они као јединица ишли на неке терене, да ишли су, ишли на ратишта?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ишли?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су ишли?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ни то. Датуме не могу се сетит никада, били су на једно, два, два или три терена не знам, кретало се из Ђелетоваца где су ишли не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Нит сам чуо, нит сам кога питао. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш необично, то као да сте Ви издвојени од свих других посебно у неку јединицу која нема никакве везе ни?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ви не знате какав је био тај човек што је умро, да нас ништа није живо занимало, само наш посао да буде све како треба. Ето да је он ту, он би тако и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш ми делујете онако доста комуникативно и причљиво, не личи ми на некога ко само седи ни са ким се не дружи, мислим на Вас?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Е па зависи, кад Вам кажем. Немам шта причат, лагат, измишљат. Знам да су ишли на терен, где су ишли, у које место, како, то не знам. Ни кад су се враћали ништа нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли ко је ишао на терен, колико људи?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Пошло је више аутобуса и они наши камиони и тако, ето то је ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ишли на терен?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ни на један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како то да Ви не одете?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па неко старији валда је требао и да остане. Па је остао тај Марко Мацура и ја сам остао заједно с њим сваки пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никад нисте били ни упућени на терен?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни доведени у ситуацију да би евентуално одлучили?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не. Јел такав је био посао да сам морао да останем, малтене, природа посла. Та возила морају бити исправна, војска нам остаје на граници, не можеш оставити војску без иког. Без горива, без.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Док су они отишли на терен а Ви остали ту кажете у Ђелетовцима, шта сте тад радили, јесте ли нешто додатно радили, неке?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ништа, исто то што сам и радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је радио оне активности команданта и осталих?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па валда је неко остао од, остао је тај, не знам да ли је Чоке остао, већ не знам, не знам, остао је неко сигурно од тих официра остао је да прати то, ја сам само своје радио, заиста, то питајте и кога код хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули неке приче после овог терена, пошто кажете да не знате ни колко је било терена. После овог терена, јел знате да су били у Трнову. Јел Вам то познато?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Знате шта, кад сам гледао Б92, сад ћу Вам ја рећи. Тад сам први пут и сазнао за ту касету и видео, е тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Тад сам знам, чуо да постоји касета и да су били у Трнову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, знате ли да су били на Трнову. Нисте знали ни то чак?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ето питајте Ви њих, дал ја сам знао, ето, ја Вам кажем да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А за касету ту и неки снимак сте сазнали када?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ево сад сам сазнао кад су, кад су, јел ја сам одмах '96., кад се то вршио Дејтон, сео у ауто и вратио се кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су дошли са тог неког од терена, јел су причали да је била нека касета, јел се причало по касарни, јел неко гледао?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја нисам чуо. Преда мном нико ништа није причао, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, дал је ту неко у касарни имао неку камеру, да је нешто снимао, да нешто тако?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: То смо видели кад су одлазили да има камеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Сад, сазнам ја, пазите то је из Шидских Бановаца момак, е он је носио ту камеру, сад знам и да се зове Сова, пре нисам ни то знао, а презиме не знам, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли је сем тог Сове још неко носио камеру, дал се сећате да неко носи?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Нико, то је његова валда камера и била, то је он и донео у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Сова?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је снима. Јесте ли видели некад директно да је он снимао?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не могу видет сад ко ће се сетит баш дал је он снимао или дао неком да снима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим дал сте њега видели да снима нешто?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Нисам. Ни то, камеру сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, тај Сова како се зове случајно?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам, часна реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад бих Вам ја рекла, да ли би можда се сетили?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Кажите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Косановић Душко, јел се сећате неког?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Сад се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он тај Сова?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је он радио, значи он је имао камеру видели сте код њега, јел?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Камеру сам видео код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате да ли је још неко снимао сем њега?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па ја мислим да није, ја мислим да је само снимао он, опет Вам кажем ја да сам се најмање тамо и задржавао, само његова камера он је донео, он је снимао, ја у никог другог нисам видео камеру, можда је неко снимао други, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте некад било шта гледали?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ево сад на телевизији, јел шта ја знам, било је да је Стојковић снимао камером, е то први пут сам исто чуо са телевизије, сад дал је он снимао, дал је опет, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви некад гледали нешто што је он снимао, не овај догађај, него било шта?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Никад, нисам ни био добар с њим, ни сад нисам добар с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па нисмо се ни познавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте блиски?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: То је сасвим суседно село. Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте блиски али не значи да нисте добри с њим, или баш нисте добри?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не, не да нисам добар овако да нисам добар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па зато питам Ви сте рекли нисам добар?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, е па то мислим, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли блиски у том смислу?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не, нисмо блиски, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад су се вратили са тог једног од терена, тог последњег, јел се било шта причало, јесте ли чули неку причу?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја кад Вам кажем да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По граду или по, ту по касарни, било шта?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па нисам ја ни шетао ни по граду, него мени је био посао само то, касарна и кући у село да се завучем да одремам да одморим, кад Вам кажем, заиста нисам чуо, нисам ни знао да постоји касета, нисам ни, ни дан данас је нисам гледао, нит видео, што сам видео оно на Б92. И онда су одмах дошли сутрадан инспектори, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дошао?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Инспектори, сутрадан, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тог на телевизији, јел?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, да, да, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је радио инспектор?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ништа, тако исто ко и Ви. Питао ме шта знам и ништа. Ја сам причао шта год знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу Вам сада рећи само један део који сте Ви рекли код истражног судије, каже: «Јесте ли чули након боравка јединице у Босни, да је постојала нека видео касета», то Вас пита истражни судија а Ви кажете: «Знате шта, причало се о томе, опет да Вам кажем ни једну ноћ нисам преспавао у тој касарни у Ђелетовцима, мени је био задатак да кад дођем из Бановаца, дођем у канцеларију», па све што се ово питали, «а причало се свашта, ја нити сам ја гледао, нити сам је видео», да ли сте рекли тада судији да се прича?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Могуће да сам реко да се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад кажете тек да се прича. Чекајте, само мало, не можемо у исто време. Да се тек причало после овог на студију Б, па шта је сад тачно?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: И ово је тачно на студију Б што сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте рекли онда овако истражном судији?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па можда сам и у ходнику причао са овим другарима што су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, ходник и истражни судија нису исто, немојте молим Вас?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па ја никад са судом нисам имао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сад имате?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ово је мени први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад имате и сада пазите шта говорите, јер сте сведок и обавезни да говорите истину, ја сам Вас већ упозорила?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лепо сте рекли истражном судији и то у два наврата поновили?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисам ја то измислила, јел то тачно што сте рекли њему, да се ипак причало?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: А људи моји, ја кад сам..., онда кад сам дошо први пута да ме малтене хапсе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако, веома је озбиљно суђење знате, и веома су озбиљна дела која се овим људима стављају на терет, зато мало се сконцентришите и размишљајте шта Вас питам и шта одговарате. Ја сам Вам предочила Ваш исказ који сте дали?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре пар месеци, није то били пре пет година?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај исказ тачан, то Вас питам?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ајд нек је тачан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачан?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. А данас сте рекли да нисте знали, па Вас сад питам шта је истина?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ма није знао, нисам знао никад за ту касету, нит сам је видио ту касету. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Казали сте да се причало. Не можете објаснити зашто сте то сада тако променили?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па не знам часна реч, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Шта да Вам кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Вујадиновићу, Ви сте у ЈНА били колико, 15 година, 20?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: И јаче, тако 17-18 година.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Грађанско лице на?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Грађанско лице у служби ЈНА.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На служби ЈНА?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да. Од '76.мислим до 2003., баш до треће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте било је више возила у јединици тамо?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Био је неки комби којим сте Ви ишли у набавку?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какав је то био комби?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Како мислите какав.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какав је то био комби, да ли је то био комби јединице, да ли је имао неке натписе на страницама, на задњој страни?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па имали смо наш онај грб, ону значку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Имали смо онај грб, значку нашу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На комбију?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: На комбију, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какве су таблице биле на комбију?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Српске војске Крајине, СВК.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: СВК, Српске војске Крајине?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И тако је гласила и саобраћајна дозвола, претпостављам?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Тако и саобраћајна гласи, да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви као набављач, референт неки за набавку који одлази између осталог и по оружје и вози нека оружја?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја нисам ишао, добро, добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па ишли сте?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ишо сам с комбијем, јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекли сте да сте у неколико наврата ишли и са Маџуром или уместо Маџуре?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте имали какву службену легитимацију ове јединице?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Имао сам војну књижицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Војну књижицу, војна књижица Вам је она овдашња што би рекли, ЈНА па неко Ваше кретање тамо?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Личну карту мислите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него легитимацију, службену легитимацију?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, службену легитимацију?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како је изгледала да легитимација?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Нормално као, чекајте, није ми ту али исто као наша лична карта да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Личне карте су ове, овог, личне карте овог новијег типа, на преклапање?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На затварање, као књижица?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да. И шта је писало у тој личној карти, «Шкорпиони», припадник јединице Шкорпиони или шта, фотографија претпостављам?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Фотографија је била, име и презиме.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте то можда сачували?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: А, нисам. Нисам ја њу сачувао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Макар ни за успомену?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јесам имам војну књижицу сам донео, имам њу, њу сам донео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Макар и за успомену?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Каква успомена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да. Да ли Вам је време које сте провели тамо у НИК-у, да ли Вам је то време уписано у радничку књижицу?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јесте. Ено, она је у Новом Саду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И то сте. Молим?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Она је у Новом Саду у бироу рада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да.

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: И уписано.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћници?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колка му је била плата док је био у Шкорпионима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика Вам је била плата?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јао то је било оно, крајински новци, верујте не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговарајте нама, он Вас пита а Ви нама одговарате, да ли знате од прилике у маркама?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па била ми је боља, да Вам кажем онако, била ми је 5-6 пута боља него кад сам био овде у Новом Саду, чак и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко би могло бити у маркама, дал се сећате, од прилике. Тад се све према марци мерило, марки мерило?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Око 50 марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 50 марака, Вам је била плата у Ђелетовцима?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел се мењала?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја мислим тако, јел добили смо ми наше новчанице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, за те три године?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Нисмо у марке имали, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал се мењала?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Плата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал се повећавала?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Колко се ја сећам није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време је била та?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Могуће да је и повећавала, сад нисам ја ни пратио то, јер ја све, узнем онај, био, имао је један код нас, како се зове тај што је плате делио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су, да ли је приметио да су некада долазили неки цивилни аутобуси којима су припадници Шкорпиона одлазили из Ђелетоваца, аутобуси са цивилним регистрацијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки аутобуси који су долазили у Ђелетовце?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па цивилни не, све са, српски аутобуси да, али са таблицама Српске војске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазили су у Ђелетовце аутобуси?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да. Оно кад су они отишли други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Покупили су, по њих су дошли?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А колко пута су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал се сећате колко пута су дошли ти аутобуси?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам. Па један пут ваљда, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте то питали, да ли, колико пута су ишли на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Јел може сведок да нам каже шта је видео на телевизији кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте та касета, то, Б92 да је приказало?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте видели?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ево овако, баш сам био кући и гледао телевизију и баш приказали су један камион, наш 110-ка чини ми се, и приказали су како људе, ваде те везане из камиона, и како леже на оној трави, да ли је још нешто било, да ли је приказана пуцњава не сећам се. Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли може да нам каже, каже наш камион, који је то камион.

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: 110-ка, војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је 110-ка, рекао је?

НАТАША КАНДИЋ: Где је стајао тај камион.

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Како где је стајао, на камери мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, иначе у Ђелетовцима док је?

НАТАША КАНДИЋ: Јели он отишо из Ђелетовца.

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Јесте отишо.

НАТАША КАНДИЋ: Отишо је.

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Јел се сећате ко је возио тај камион.

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам. Возачи су били тих камиона, то су из јединице, из, ваљда из којег вода ту узму возаче и вози.

НАТАША КАНДИЋ: Јел је то, тај камион јел, тог типа, јел сте имали један или више.

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Једну 150-ку, једну 110-ку.

НАТАША КАНДИЋ: А ово је што сте видели на снимку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то све, то је рекао?

НАТАША КАНДИЋ: 110. Да ли је неког од оптужених видео на том снимку.

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: На којем снимку на оном Б92.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што сте гледали, једином који сте кажете гледали?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Видео сам овога што је, Слободана Давидовића-Боду, онај што је у Хрватској ухапшен, и ког сам још видео, е видео сам да, оно пре, пре ваљда тог убиства ишла је нека колона, јел то то било, ако је

то тај снимак био, ваљда Вук је био на тој слици, чини ми се да је иша, ајд сад дал је то тај, тај баш снимак, јел пошто су приказивали на Б92 и на БК, па свашта. Сад, ја мислим да је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем њих двојице, да ли сте још некога видели?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па виш, ја њих нисам ни познавао, било је њих тамо више, ал слабо се то и све видело, није то пуно ни трајало то је било јако мало, то једаред кад сам видео тамо и не знам, једаред сам видео на БК је било приказано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите?

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је сведок, јел се запањио кад је то видео, јел причао са неким.

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је онда лична осећања?

НАТАША КАНДИЋ: Јели питао некога нешто, Боцу јел ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте после евентуално с неким причали о томе, то би?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Нико, само у фамилији.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је, шта је питао у фамилији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сад, то је за фамилију, то нас стварно не интересује?

НАТАША КАНДИЋ: Јел га неко заустављао на улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је нико, одговорио је то, питала сам?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не, па зашто би мене зауставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо?

НАТАША КАНДИЋ: Јел је чуо нешто после кад је приказана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га питала?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не, одмах то јутро инспектори су дошли сутрадан, јел то је било негде око 12, 1, колко се опет сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли већ?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то. Изволите браниоци?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, ја бих молио да сведоку поставите питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само мало?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је било када добио било какво наређење од Вуков Александра.

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Хвала. Сведок је заиста у фази истраге рекао оно што сте Ви сведоку предочили када је питан да је мислио да је Вук заменик, данас је рекао да ту хијерархију није знао и био је врло експлицитан у томе да не зна ништа, ипак на Ваше питање је рекао ето нека буде да мислим да је био заменик. На основу чега то мисли, јел то пуко неко закључење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам кажете?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли може да објасни на основу чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал сте чули од некога или је то Ваше закључивање?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па знате шта, овај, сад ћу Вам исто рећи, он је, тај наш командант је ишао са Вуком, са Пером са Ацом и шта ја знам, још са многима војницима, ал ето они су као били више као више, е.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али нисте мислили, да ли сте мислили да је и Пера и ови сви остали заменици његови?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па може се тако рећи. Мислим не знам, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте рекли овде у истрази уопште?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте тако рекли овде у истрази?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па не знам можда ме судија другчије питао, тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте само за Вукова?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Како сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисам ја рекла, Ви сте рекли само за Вукова?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Али сад кад кажете, ево, је ли он ишо сам, командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита Вас адвокат јел се причало у јединици да му је Вуков заменик или се Вуков понашао као заменик или на основу чега сте дошли до таквог једног сазнања?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па одкуд, мислим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да определите. Не може?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли зна које је задужење ту у Ђелетовцима имала, има вод извиђача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна ни да је било водова?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Каже да зна за извиђаче, он је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао само да постоје, али ништа не зна о?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Дакле, да ли зна да је постојао у јединици вод извиђача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га, то?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Па нек одговори још.

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте рекли да немате појма о тим организационим јединицама?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: А за извиђаче смо рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сте рекли да само знате да је постојала?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни да је командант нити ништа у вези њих.

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да не.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Рекао је судија данас у исказу, то ћете видети кроз транскрипт, поменуо је управо експлицитно вод извиђача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али је рекао да не зна ни ко је командант ни ништа друго?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Тако је.

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, питање?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли зна шта је ту у Ђелетовцима био задатак вода извиђача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас, стварно, опомињем Вас већ пети пут, заиста нема смисла, морамо се сконцентрисат на питање. Извините, шта је био задатак вода извиђача у касарни?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Тако је у Ђелетовцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас пита адвокат, да ли знате?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да обилази границу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Када говори о томе да је Вуков ишао са командантом, да ли мисли на те ситуације обиласка границе.

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па и тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Хвала лепо, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, да ли има питања. Хвала. Да ли има неко од окривљених да постави питање сведоку. Да ли има, нема нико. Да ли имате Ви нешто да кажете а што Вас ми нисмо питали, што сматрате да је битно да нам испричате?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Ја само знам да су они били добри војници, добри борци, то Вам сад кажем истину. А шта се то десило, да се десило, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли. Пошто имате право за трошкове Ваше које сте имали превозне, до овде и назад, да ли тражите трошкове?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да, и прошли пут ми нису дали исто, јер ја сам на бироу па немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћемо сада. Реците ми само колико су Вам, колико Вам је аутобуска, јесте ли аутобусом дошли?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: 380,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном правцу?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи 400 и назад 400, 800, и за прошли пут, јесте били сте позвани, 800, значи 1600, значи 2000?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па такси ми само узео 1000 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Такси ми узео само 1000 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такси?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Па да, ја не знам доћ овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чекајте молим Вас, немојте сада. Одакле Вам је узео 1000 динара?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Од железничке станице ево до овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.000 динара?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колко Вас је то такси возио?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Не знам. Кад Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је стварно немогуће, 1000 динара да Вам узме такси, то је заиста огроман износ?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Прошли пут сам дошо са другаром, кад смо ишли, он је возио, довезо вамо, одвезо у ствари одавде, отишо сам аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одређују се трошкови за сведока у износу од 3.000,00 динара, које исплатити из буџетских средстава суда?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: А колко је такси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала Вам?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Сад ћу, сад опет да се вратим, зато питам колко то може да кошта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па може да кошта 250 динара?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: 300 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама ће се сад исплатити трошкови у 210, горе у просторији 210 ћете отићи да добијете ове трошкове, завршили смо са Вашим испитивањем, са сведочењем. Захваљујем Вам се што сте дошли, можете да идете?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења?

СВЕДОК ВУЈАДИНОВИЋ МИЛИВОЈЕ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи за данас су била ова два сведока планирана, то смо урадили и завршили смо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли могу ја да се обратим суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да не, само изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто се приближавамо и годишњим одморима и већ смо углавном скоро све, релативно све сведоке саслушали које је тужилаштво предложило, ја бих ради рационализације с временом а видим да се то појавило као спорно, предложио да се изврши вештачење предметне касете у оном правцу како ће колеге ближе определити, јел то њих интересује, а тужилаштво нема ништа против тога, ал мене интересује да се гласови извештаче, уколико то буде могуће и евентуално да видимо дал ће бити спорно ко на том снимку шта говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине предлаже да се у допуну доказног поступка обави вештачење ВХС касете, пре свега у смислу вештачења гласова који се чују на овој касети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, да се изјасните?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Не противим се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Не противимо се овом предлогу заступника државне оптужбе, с тим што ћемо сутра дефинисати са нашег аспекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које све околности, претпостављам?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Оно што мислимо везано за то вештачење да би било потребно да се уради. Хвала лепа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Браниоци оптужених изјављују да су сагласни са предлогом за вештачење касете, с тим што ће предлоге у вези околности на које је потребно да се обави вештачење изнети на сутрашњем главном претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у овом моменту има још неких предлога, јер рекли смо да у сваком моменту могу да се предлози изнесу. Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам питање, кад ће тужилаштво да да суду, преда суду ту документацију коју су добили из Хага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо да видимо?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У вези са овим предметом.

НАТАША КАНДИЋ: У вези са овим предметом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Него мислила сам да ли имате предлога у доказном поступку, што управо о томе сад говоримо. Браниоци немају предлога неких у доказном поступку у овом моменту. Немају. Добро. Ко хоће извињавам се, јел неко хтео нешто да каже?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Само, у погледу предлога ми ћемо користити сутрашњи дан у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ја сам тако?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Не били смо, не били смо евентуално припремили то и дефинисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема проблема?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Неке предлоге ћемо вероватно поновити о којима је суд одлучивао, али то не значи да суд не може накнадно другачије одлучити о већ одлученом на бази овога што смо чули у међувремену, тако да ће и ова дефиниција предлога везано за спорну касету бити већ у зависности какав ће став суда бити у погледу наших евентуално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Поновљених или нешто измењених предлога. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Значи овако, за сутра смо се договорили да саслушамо сведока Дмитровић Петра.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес одложи а наставља се:

12.05.2006.године, у 09,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, видећемо се сутра у овој истој судници.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА